

РЕШЕНИЕ

№ 3596

гр. Варна, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 17 СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иван Стойнов

при участието на секретаря Валентина М. Милчева
като разгледа докладваното от Иван Стойнов Гражданско дело №
20223110114626 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по постъпила искова молба от*** със седалище и адрес на управление: гр. *** с която срещу ***, със седалище и адрес на управление: с. ***, са предявени обективно кумулативно съединени положителни установителни иски по реда на чл. 422 ГПК за ПРИЕМАНЕ ЗА УСТАНОВЕНО между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от 696 лв. /шестстотин деветдесет и шест лева/, представляваща незаплатено възнаграждение по сключен между страните неформален договор за изработка на тави от бонд от 10.03.2021, за която сума е издадена Фактура № 1000000529/29.03.2021 г. с падеж 29.03.2021 г. и сумата от 87 лв. /осемдесет и седем лева/ обезщетение за забава върху главницата за периода 30.03.2021 г. – 22.06.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение /23.06.2022 г./ до окончателното изплащане на задължението, на основание чл. 266, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 288 ТЗ и чл. 86 ЗЗД, за които суми е издадена Заповед № 4537 от 18.07.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 по ч.гр.д. № 8015/2022 г. на ВРС.

В исковата молба ищецът ***твърди, че на 10.03.2021 г. с ответника сключили неформален договор за изработка на тави от бонд за търговки обект тип павилион за продажба на цигари и алкохол, находящ се на в гр. *** Посочено е, че страните договорили възнаграждение в размер на 696 лв. с ДДС /580 лв. без ДДС/. Срокът за изпълнение на работата бил 20 работни дни, считано от датата на сключване на договора, като ищцовото дружество твърди да е изпълнило задължението си на 24.03.2021 г. Сочи, че служител на ответника е приел работата без забележки, поради което била издадена Фактура № 1000000529/29.03.2021 г. на стойност уговореното възнаграждение, но и към настоящия момент липсвало плащане на процесната сума. В тази връзка моли за уважаване на претенциите и присъждане на разноски.

Ответникът „*** депозира отговор на исковата молба в срок, с който изразява становище за допустимост, но неоснователност на ищцовите претенции. Не се оспорва, че страните са обвързани от неформален договор за изработка на тави от бонд за обект, находящ се на в гр. ***. Оспорват се както твърденията на ищеца за уговорения срок за

изпълнение на възложената работа, така и размера на претенцията. Ответникът сочи, че ищцовото дружество не е изпълнило в срок задължението си и че изработеното е некачествено.

В последното съдебно заседание страните не се явяват и не изпращат представители.

Настоящият състав на съда, въз основа на твърденията и възраженията на страните, с оглед събраните по делото доказателства и по вътрешно убеждение, формира следните фактически изводи:

Представена е фактура № 1000000529/29.03.2021 г. /л. 8 от заповедното дело/ със страни „*** /доставчик/ и „*** /получател/, в която е записано място на сделката – **** е посочена стока – изработка на тави от бонд с единична цена 696 лв. с ДДС. Посочено е банкова сметка за плащане и срок за плащане 29.03.2021 г. Фактурата не носи подписите на представители на страните.

От показанията на разпитания по делото свидетел **** се установява, че ищецът е рекламна агенция, която е следвало да направи рекламно пано на магазин, включващо тави от бонд, но не работата не била изпълнена. Свидетелят е присъствал на разговори между работодателя му (ответника) и ищеца на обекта, в който свидетелят дълги години работи. Посочва, че работата не била извършена в срок. Тя е била започната, но оставена наполовина и поради тази причина ответникът се е принудил да ангажира друг изпълнител да я довърши. Не знае страните да имат договор или какъв е бил договореният срок за изпълнение. Не знае и колко поръчки за изработване на рекламни пана е имало.

От показанията на разпитания по делото свидетел *** се установява, че работи при ответника от 10 години като продавач-консултант и знае за недовършена работа от ищеца. Разказва, че страните са се разбрали да се сложи реклама на обекта, като ищецът тръгнал да изпълнява, но в последствие оставили работата наполовина. Твърди, че са чакали да дойдат и да сложат рекламата, но това не се е случило и заради това са извикали друг изпълнител да довърши работата. Не знае дали страните са имали договор, но в началото управителят е заплатил на изпълнителя някакви пари. Довършителните работи са заплатени на друга фирма. Към днешна дата рекламата вече не стои.

Въз основа на горната фактическа установеност, настоящият състав на съда формира следните правни изводи:

Предявени са положителни установителни иски по реда на чл. 422 ГПК за установяване на вземания по издадена заповед за изпълнение за заплащане на парично задължение, представляващи незаплатено възнаграждение по сключен между страните неформален договор за изработка, както и обезщетение за забава, които са квалифицирани по чл. 266, ал.1 ЗЗД, вр. чл. 288 ТЗ и чл. 86 ЗЗД.

Съобразно разпределената в процеса доказателствена тежест ищецът е следвало да докаже, че между него и ответника са били налице валидни облигационни отношения с параметрите на неформален договор за изработка на посочените вещи срещу заплащането на посоченото възнаграждение; изпълнението си по договора (изработването и приемането от изпълнителя на посочените вещи); размера на претендираното възнаграждение и изпадането на ответника в забава. В тежест на ответника е било да докаже (в случай, че ищецът докаже фактите, за които носи доказателствена тежест), че е заплатил дължимото възнаграждение за извършената работа или че изработеното е във връзка с изпълнението на друго облигационно задължение, поради което не дължи възнаграждение.

Между страните няма спор, че са сключили неформален договор за изработка на тави от бонд, но е налице спор по отношение на параметрите и изпълнението на същия, като с доклада по делото съдът е указал на ищеца, че не сочи доказателства за фактите, за които носи доказателствена тежест.

Въпреки указанията на съда ищецът не е ангажирал други доказателства в хода на съдебното дирене. Съдържанието на представената от него едностранно съставена и неподписана от страните фактура е оспорено от ответника, поради което и същата не го

обвърза. Ответникът е ангажирал гласни доказателства, с които се опровергават твърденията на ищеца, че е изпълнил надлежно възложената работа. Дори да се приеме, че между страните е имало облигационно правоотношение с параметрите на договор за изработка, то ищецът не установи в условията на пълно и главно доказване всички параметри на договора, като липсва яснота относно срока на изпълнение и размера на възнаграждението. Ищецът не установи и точното и пълно изпълнение по договора да извърши възложената работа в уговорения срок или каквато и да е част от нея. Същевременно ответникът е ангажирал доказателства, че възложената работа не е извършена качествено и в срок, поради което и същият не следва да дължи възнаграждение.

В тази връзка и предявения главен иск за заплащане на възнаграждение за изработка на тави от бонд се явява неоснователен и следва да се отхвърли. Предвид отхвърлянето на главния иск следва да се отхвърли и акцесорния иск за заплащане на обезщетение за забава.

С оглед изхода на спора разносните следва да се присъдят в полза на ответника, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК. Ответникът не е претендирал такива.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявените от „***“ със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ***, срещу „***“ със седалище и адрес на управление: **** са обективно кумулативно съединени положителни установителни искове по реда на чл. 422 ГПК за ПРИЕМАНЕ ЗА УСТАНОВЕНО между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от **696 лв.** /шестстотин деветдесет и шест лева/, представляваща незаплатено възнаграждение по сключен между страните неформален договор за изработка на тави от бонд от 10.03.2021, за която сума е издадена Фактура № 1000000529/29.03.2021 г. с падеж 29.03.2021 г. и сумата от **87 лв.** /осемдесет и седем лева/ обезщетение за забава върху главницата за периода 30.03.2021 г. – 22.06.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение /23.06.2022 г./ до окончателното изплащане на задължението, на основание чл. 266, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 288 ТЗ и чл. 86 ЗЗД, за които суми е издадена Заповед № 4537 от 18.07.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 по ч.гр.д. № 8015/2022 г. на ВРС.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____